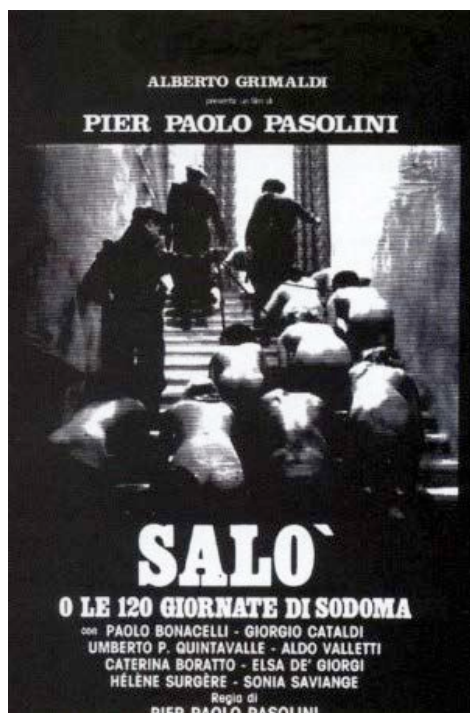

Dinsdag 19/03/2002 om 20:15:00

SALO

Venezia Classici Award 2015 Best Restored Film Festival Venetië

Originele titel: *“Salò o le 120 Giornate di Sodoma”*

Passolini maakte Salò nadat hij in zijn trilogie van het leven speelse erotiek en levenslust bezongen had. De filmclub vertoonde *Il Decamerone* uit deze reeks twee jaar terug. Zijn filmisch testament is in grote lijnen gebaseerd op de 120 dagen van Sodom van Marquis de Sade, maar verplaatst de 18-eeuwse setting naar het fascistische Italië van 1944. Mijn basisidee was heel eenvoudig, vertelde Passolini indertijd, “namelijk het woord God zoals de Sade dat gebruikt, systematisch te vervangen door het woord macht”. De machthebbers in de film zijn vier mannen die zich met een groep jongeren afzonderen in een groot landhuis, om zich daar op een gereguleerde, bijna rituele manier te wijden aan de meest extreme perversies. Alleen normaal geslachtsverkeer is verboden. Om hun uitpattingen te stimuleren zijn ook enkele vertelsters aanwezig die voor scabreuze

verhalen moeten zorgen. Behalve door de Sade liet Passolini zich ook inspireren door de cirkelvormige hellestructuur van Dante. Zo wordt de film opgebouwd via een ante-inferno om dan te evolueren naar de cirkel van manieën/ passies, de cirkel van de stront en de cirkel van het bloed. Een totale ontluistering van de menselijke seksualiteit en het mens-zijn in het algemeen.

Salò is een ongemeen harde film met scatologische en vernederende scènes.

Het zal wel altijd onmogelijk blijven om deze laatste, ijzingwekkende film van Pier Paolo Pasolini los te koppelen van zijn eigen gewelddadige dood.

Het is hiermee nog meer een eigenzinnig en uitzonderlijk filmisch document die we de filmfan niet willen onthouden.

Regie: Pier Paolo Pasolini

Scenario: Roland Barthes, Sergio Citti, P.P.Pasolini

Fotografie: Tonino Delli Colli

Muziek: Ennio Morricone

Cast: Paolo Bonacelli, Giorgio Cataldi, Hélène Surgère, e.a.

Duur: 117 min

Land: Italië 1975